

Jó szerencsét!

... hangzott a „Jó napot kívánok!” köszöntésemre a válasz, amikor beléptem dr. Weiszbürg Tamás egyetemi docens, az ELTE Ásványtani Tanszékének munkatársa — és nem mellékesen az ELTE Természetrzaji Múzeumának vezetője — ajtaján.

Egy pillanatra meglepődtem, aztán gyorsan feltaláltam magam és az erélyes, határozott kézfogással együtt járó, kölcsönös bemutatkozás után – a tervezett megbeszélésünk tárgyát átmenetileg elhanyagolva – a számomra pillanatnyilag legfontosabb kérdést tettem föl: Honnan ez a köszöntés, milyen kapcsolatok útján jutott el ide, az ELTE geológusai közé?

Weiszbürg Tamás gyors és elegáns választ adott: a miskolci geológusokkal történt találkozások során tetszett meg neki ez a bányász- és geológuskörökben bevett köszöntés, így – a munkatársai egyetértésével – néhány éve a tanszéken is így köszönnek egymásnak. Nincs tehát (nem biológiai értelemben vett) „genetikai” kapcsolat Selmec és az ELTE között. Ez a köszönés valóban nem védett, bárki használhatja, akinek megtetszik. Így jön létre egy újabb „családi” kapocs a Selmecről elszármazottak körében, még ha ez csak amolyan „örökbefogadás” is.

Mindezt tisztázva, rátértünk a találkozásunk célját jelentő témára, a múzeum és a Budapesti Erdőgazdaság, illetve az OEE Budapesti HM csoportja közötti együttműködés kölcsönös előnyeinek és feltételeinek megbeszélésére. Az együttműködés tulajdonképpen már 3-4 évre tekint vissza, de – az egymás igényeinek és lehetőségeinek megismerése után – most vált időszerűvé pontos megfogalmazása és a rögzítése.

Az ELTE TTK Természetrzaji Múzeumát a 18. században alapították. Az intézmény Ásvány- és Kőzettani Gyűjteményből (Ásvány- és Kőzettár), Biológiai és Paleontológiai Gyűjteményből, Matematikai Gyűjteményből és Tudománytörténeti Gyűjteményből áll. Az Ásványtani Gyűjtemény és a neki ott-hont adó, több mint 130 éves, védett műemlékbútorzat sikeresen átvészelt a 20. századot, jelenleg is a világháborúk előtti fényében tündököl.

A Biológiai Gyűjtemény a 2. világháborúban, egy bombatalálat következtében szinte teljesen megsemmisült. Azóta sem sikerült – anyagi források hiányában – teljesen újjáéleszteni, csak 2002 jú-

nusában nyílt meg újra. Nagyon sok kiállítási tárgyat gyűjtöttek össze a lelkes gondozók – kiemelten dr. Zboray Géza gyűjteményvezető –, ezek az új épületben (a múzeum jelenleg a lágymányosi campuson, egy üvegpiramisban foglal helyet) kiváló elhelyezést nyertek. Mivel a kiállított tárgyak főleg ajándékozás és hagyatékok útján kerültek/kerülnek a múzeumba, nem lehet átfogónak és teljes körűnek tekinteni a gyűjteményt. Elsősorban a magyar fauna, és főként a magyar flóra képviselőinek hiánya szúr (az erdészeknek) szemet.

Együtt az egész társaság

A Matematikai Gyűjtemény viszonylag új, alapítása csak néhány évre nyúlik vissza, benne többségében topológiai modellek és gondolkodásra ösztönző érdekességek, logikai játékok nyertek elhelyezést.

Az erdőgazdaság már korábban is segítette a Természetrzaji Múzeum gyűjteményeinek gyarapítását, például a Biológiai Múzeum első szarvas trófeái Süttőről származnak, de a régen használaton kívüli Commodore 64 is már a Matematikai Múzeumot boldogítja. A kapcsolatot korábban dr. Zboray Géza, a Biológiai és Paleontológiai Gyűjtemény szakmai vezetője és Holló-Szabó Ferenc, a Matematikai Múzeum irányítója hozta létre.

A születendő megállapodás részleteit megbeszélve az ünnepélyes aláírásról egyeztettünk. A döntés megszületett, az aláírásra a Weiszbürg Tamás igazgató által irányított ELTE Tatai Geológus Kertben kerül majd sor a múzeumi érdekeltek és az erdőgazdaság/OEE-csoport tagságának részvételével.

Az aláírás nem sokkal később megtörtént. Az erdőgazdaság képviselőit (a

központ dolgozóit) a múzeum szarvaspörkölttel várta, de előtte meg kellett néznünk a park geológiai és dendrológiai érdekességeit. Nem bántuk meg! A szervezésért dr. Tóth Erzsébet geológus-muzeológust, az ebéd elkészítéséért Varga Zoltán telephelyvezetőt dicsérhettük (a szarvas természetesen Süttőről származott).

A megállapodást a négy résztvevő nevében dr. Tóth Erzsébet, dr. Weiszbürg Tamás, Szalay László vezérigazgató és Keresztes György, az OEE-csoport elnöke írta alá. Az együttműködés lényege, hogy a felek (illetve a negyedelek) egymás munkáját támogatják: az erdészek az általuk kezelt kis darab ter-

mészetből származó, kiállításra érdemes tárgyakkal gyarapítják a gyűjteményeket, az ELTE képviselői pedig segítik az erdészek tudásának fejlesztését és szakmai rendezvényeik megszervezését.

A hangulat ünnepélyességének fokozása (és az egyetemi hallgatók tudásszintjének emelése) érdekében az erdészek átadták a Budapesti Erdőgazdaság által kezelt területeken díszlő fafajok mintáiból készített két famintagyűjteményt (Taschner György OEE-tagtársunk munkája), amelyet Zboray Géza nagy örömmel fogadott és hálásan köszönt meg a Természetrzaji Múzeum képviselőjében.

Azóta már az Ásvány- és Kőzettár is haszonélvezője az együttműködésnek: a gyűjtemény süttői, ammonitesz-ósmaradványokat tartalmazó, csiszolt vörös mészkő kőzetlappal és különleges, környezeti, ásványtani szempontból érdekes kazánsalakdarabokkal gazdagodott (a szentendrei erőműből).

Keresztes György
elnök, OEE Budapesti HM HCs